

Posudek vedoucího na diplomovou práci

Jméno a příjmení studenta: Daniel Arnošt
Název diplomové práce: Význam závěrečného mýtu v Platónově dialogu Faidón
Vedoucí práce: ThLic. Pavel Milko, PhD.

Student Daniel Arnošt podal práci z názvem „Význam závěrečného mýtu v Platónově dialogu Faidón“. Práce je rozdělena na dvě kapitoly, úvod a závěr. Součástí práce je čestné prohlášení diplomanta o samostatném vypracování za použití uvedené literatury, jejíž seznam je připojen na konci práce. Rozsah práce je 79 stran.

V *Úvodu* autor nastiňuje, že mu jde v práci o „interpretační příspěvek na poli 'faidónského' zkoumání, jenž obhájí smysl eschatologického mýtu v rámci dialogu a nabízí tak další úhel pohledu“. Také je zde přehledný náčrt zaměření, metody a struktury práce.

V první kapitole se zabývá představením dialogu Faidón a dramatického a argumentačního rámce předcházejícího zkoumanému mýtu. Zde je zapotřebí pochválit, že pěkně a stručně říká, co je zapotřebí na odpovídajícím rozsahu 21 stran, a tak následující část skutečně zůstává hlavní částí.

Jádro práce pak tvoří druhá kapitola, která se zabývá tématem práce – výkladem závěrečného mýtu. Je rozdělena do 7 podkapitol, přičemž první dvě se zabývají eschatologickým předznamenáním (2.1) a rámcem a strukturou mýtu (2.2); další podkapitoly (2.3-7) kontinuálně vykládají zkoumaný mýtus. Na začátku každé podkapitoly je vždy uveden vykládaný Platónův text.

Diplomant dostává svému hlavnímu zadání a až na některé horší formulace je téma dobře zpracováno. Je zapotřebí pochválit, že každá kapitola je promyšleným a dobře zpracovaným celkem. Bohužel práce byla evidentně psána po nezávislých oddílech, nefunguje jako celek a vykazuje známky závěrečného chvatu. Dokonce, zdá se, při závěrečném sestavování vypadl v anotaci slibovaný exkurs o předplatónských

eschatologických představách, i když je na něj např. na straně 39 dole odkazováno. Diplomant také zřejmě dospěl v závěrečné fázi k závěru, že mýtus plní útěšnou funkci, a tak to na některých místech sděluje a dokonce říká, že to chce v práci ukázat (viz Anotace), nicméně kromě několika proklamací chybí důvody a vůbec postup, jak k tomuto závěru dospěl. Např. když na s. 35 začíná výklad mýtu, říká: „závěrečný mýtus, jak by se mělo v této části prokázat, tedy hraje roli útěšnou, nikoli dokazovací“. Tato věta je ilustrací hlavního problému práce. Slovo tedy by mělo znamenat, že tento závěr z něčeho plyne. My se ale celou práci více méně nedozvídáme z čeho. Je-li toto hlavní závěr práce, rozhodně by neměl být kladen jako předpoklad, nýbrž by se měl objevit jako promyšlený závěr zkoumání, po výkladu mýtu. Předmětem obhajoby by mělo být právě to, co zde chybí, a tedy důvody, které autora vedu k tomuto závěru. Další otázkou by mělo být, jaký je vztah dialogu Faidón a dialogu Timaios, neboť diplomant neproblematicky využívá pro objasnění některých pasáží právě tento dialog, aniž by bral úvahu jejich dataci. A poslední otázkou k obhajobě je, jaké je postavení dialektiky v dialogu Faidón a v Ústavě jmenovitě v podobenství o úsečce.

Práce svým rozsahem i zpracováním množství literatury vyhovuje požadavkům kladeným na magisterskou práci. Po obhájení, přes uvedené výhrady, navrhuji tuto práci ohodnotit známkou výborně.

2. 9. 2008

ThLic. Pavel Milko, PhD.